ภาษาไทย

An Al-Powered Framework for Bladder Cancer Staging from MRI Using YOLOv11 Segmentation and Deep Learning Classification Models (VGG19, ResNet50, ResNet101, and Vision Transformer)

าเทคัดย่อ

การจำแนกระยะของโรคมะเร็งกระเพาะปัสสาวะ (Bladder Cancer) จากภาพ MRI ตั้งแต่ระยะ T1 ถึง T4 อย่างแม่นยำและรวดเร็วเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการวางแผนการรักษาที่มีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้ได้นำเสนอและ ประเมินกรอบการทำงานปัญญาประดิษฐ์ (AI) แบบสองขั้นตอนสำหรับการจำแนกระยะมะเร็ง ขั้นตอนแรก, เราใช้ YOLOv11 ซึ่งเป็นโมเดลการจำแนกส่วนของภาพ (Segmentation Model) เพื่อระบุและแยกส่วนก้อน เนื้อในภาพ MRI โดยอัตโนมัติ ขั้นตอนที่สอง, เราได้นำภาพก้อนเนื้อที่ได้มาฝึกฝนโมเดลการจำแนกประเภท ภาพ (Image Classification Models) ได้แก่ VGG19, ResNet50, ResNet101 และ Vision Transformer (VIT) เพื่อจำแนกระยะของมะเร็งเป็น T1, T2, T3 และ T4 ชุดข้อมูลเริ่มต้นจาก Kaggle จำนวน 1,285 ภาพ ได้รับการคัดเลือกและยืนยันโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเหลือ 416 ภาพ และได้มีการใช้เทคนิคการขยายข้อมูล (Data Augmentation) ที่หลากหลาย จนได้ชุดข้อมูลใหม่ที่มีจำนวน 1,610 ภาพ ผลการทดลองชี้ให้เห็นว่า โมเดล ResNet50และResNet101 มีประสิทธิภาพสูงสุดในการจำแนกระยะของมะเร็ง โดยมีความแม่นยำสูง ถึง 97% ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของวิธีการที่เสนอในการเป็นเครื่องมือช่วยวินิจฉัยที่แม่นยำและมี ประสิทธิภาพสำหรับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

1. บทน้ำ

โรคมะเร็งกระเพาะปัสสาวะเป็นมะเร็งที่พบบ่อย เป็นอันดับที่ 10 ของโลก การวินิจฉัยและการ จำแนกประเภทที่แม่นยำมีบทบาทสำคัญในการ ตัดสินใจทางการแพทย์ การจำแนกระยะตาม ระบบ TNM โดยเฉพาะการแยกมะเร็งที่ยังไม่ ลุกลามถึงชั้นกล้ามเนื้อ (T1) ออกจากมะเร็งที่ ลุกลามแล้ว (T2-T4) มีผลต่อการเลือกแนว ทางการรักษาโดยตรง การประเมินด้วยภาพ MRI เป็นมาตรฐานที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย อย่างไรก็

ตาม การวิเคราะห์ด้วยสายตาของแพทย์ยังคง ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความเหนื่อยล้า ซึ่งอาจ นำไปสู่ความคลาดเคลื่อนได้

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา, เทคโนโลยีการเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning) ได้กลายเป็นเครื่องมือที่ทรง พลังในการวิเคราะห์ภาพทางการแพทย์ โมเดล CNN เช่น VGG19 และ ResNet ได้แสดง ความสามารถที่โดดเด่นในการเรียนรู้คุณสมบัติของ ภาพในงานจำแนกประเภทและจำแนกส่วนของ ภาพ นอกจากนี้, การมาถึงของ Vision

Transformer (ViT) ยังได้เปิดมิติใหม่ในการ
วิเคราะห์ภาพ โดยใช้กลไก Self-Attention เพื่อ
วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบองค์รวม (Global
Context) ของภาพ ซึ่งแตกต่างจาก CNN ที่เน้น
การเรียนรู้คุณลักษณะเฉพาะส่วน(LocaFeatures)
งานวิจัยนี้มีเป้าหมายหลักคือการสร้างและประเมิน
ประสิทธิภาพของกรอบการทำงานแบบสอง
ขั้นตอนสำหรับจำแนกระยะของมะเร็งกระเพาะ
ปัสสาวะจากภาพ MRI ขั้นตอนแรกใช้ YOLOv11
สำหรับการจำแนกส่วนของก้อนเนื้ออย่างแม่นยำ
ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการลดข้อมูลรบกวนและ

มุ่งเน้นที่บริเวณที่สนใจ (Region of Interest)
จากนั้นจึงใช้โมเดล CNN ที่มีความลึกต่างกัน ได้แก่
VGG19, ResNet50, ResNet101 และ ViT เพื่อ
จำแนกประเภทของก้อนเนื้อที่ถูกตัดส่วนมาแล้ว
เพื่อระบุว่าโมเดลใดมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับ
งานนี้ เราได้ทำการทดลองเปรียบเทียบ
ประสิทธิภาพของโมเดลทั้งหมดอย่างเป็นระบบ
โดยใช้ชุดข้อมูลที่ผ่านการขยายข้อมูล (Data
Augmentation) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความ
แข็งแกร่งของโมเดล

2. วัสดุและวิธีการ

2.1. การจัดหาและการเตรียมชุดข้อมูล

Table 1
ตารางนี้จะช่วยให้เห็นความสำคัญของการทำ Data Augmentation ในงานวิจัยนี้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ การแก้ไขปัญหาความไม่สมดุลของข้อมูลในระยะ T3 และ T4 ซึ่งมีจำนวนภาพน้อยมากในตอนแรก

ระถะ <i>ป</i> ะเ ₂ ้ง	จำนวนภาพต้นฉบับ	จำนวนภาพหลังการขยายข้อมูล	
	(ก่อน Augmentation)	(Augmentation)	
T1	272	531	
T2	76	372	
ТЗ	41	365	
T4	27	342	
รวมทั้งหมด	416	1,610	

ชุดข้อมูลเริ่มต้นจากแพลตฟอร์ม Kaggle ซึ่งมีภาพ MRI จำนวนทั้งหมด 1,285 ภาพ โดยภาพเหล่านี้ได้รับการ ตรวจสอบและยืนยันโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ทำให้มีภาพ MRI ที่ได้รับการวินิจฉัยและจำแนกระยะที่เชื่อถือได้ จำนวน 416 ภาพ โดยแบ่งตามระยะได้ดังนี้: T1 (272 ภาพ), T2 (76 ภาพ), T3 (41 ภาพ), และ T4 (27 ภาพ) จะเห็นได้ว่าชุดข้อมูลมีปัญหาความไม่สมดุลของข้อมูลอย่างมาก **Table 1** ตารางนี้จะช่วยให้เห็นความสำคัญของการทำ Data Augmentation ในงานวิจัยนี้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ

การแก้ไขปัญหาความไม่สมดุลของข้อมูลในระยะ T3 และ T4 ซึ่งมีจำนวนภาพน้อยมากในตอนแรกเราใช้ แพลตฟอร์ม Roboflow ในการทำ Labeling ก้อนเนื้อด้วยมือ (Manual Labeling) จากนั้นจึงทำการฝึก โมเดล YOLOv11 Segmentation Model บนชุดข้อมูลที่ถูก Labelled แล้ว โมเดลที่ฝึกมานี้สามารถทำ Segmentation หรือการระบุและกำหนดขอบเขตของก้อนเนื้อได้อย่างแม่นยำ ซึ่งช่วยให้เราสามารถตัดภาพ

SEGMENTATION MODEL DEEPLABV3

CLASSIFICATION MODEL CNN RESNET50 ResNet50 Model Architecture ResNet50 Model Architecture ResNet50 Model Architecture ResNet50 Model Architecture ResNet50 Model Architecture

ส่วนที่เป็นก้อนเนื้อ (Cropped Tumors) ออกมาเพื่อใช้ในการจำแนกประเภทในขั้นตอนต่อไป

Figure 1

แสดงกระบวนการวิเคราะห์ภาพถ่าย MRI ของผู้ป่วยมะเร็งกระเพาะปัสสาวะด้วยวิธีการ Deep Learning โดย แบ่งออกเป็นสองขั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) การตรวจจับและแบ่งขอบเขตก้อนเนื้องอก (Segmentation) ด้วย YOLO และ DeepLabV3 เพื่อแยกบริเวณที่สนใจออกจากภาพต้นฉบับ และ (2) การจำแนกระยะของมะเร็ง (Classification) ด้วยโครงข่ายประสาทเทียมเชิงลึกแบบ ResNet50 เพื่อตีความลักษณะของก้อนเนื้องอกและ ระบุระยะของโรค (T1–T4) อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อแก้ไขปัญหาจำนวนภาพที่น้อยและความไม่ สมดุลของข้อมูล เราได้ใช้เทคนิคการ Data Augmentation กับภาพก้อนเนื้อที่ถูกตัดส่วนออก มาแล้ว เพื่อเพิ่มขนาดชุดข้อมูลให้เป็น 1,610 ภาพ ซึ่งประกอบด้วย

T1: 531 ภาพ T2: 372 ภาพ T3: 365 ภาพ T4: 342 ภาพ Table 1 วิธีการ Augmentation ที่ใช้ ประกอบด้วย: การหมุนภาพแบบสุ่ม (Random Rotation) ในมุม $\pm 15^\circ$, การเลื่อนภาพในแนว กว้างและแนวสูง (Translation) ในระยะ $\pm 10\%$, การเอียงภาพ (Shear) ในมุม ± 0.1 และการซูม เข้า/ออก (Zoom) ในช่วง $\pm 10\%$

2.2. สถาปัตยกรรมโมเดลสำหรับการจำแนก ประเภท

เราได้ทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโมเดล การเรียนรู้เชิงลึกสี่ประเภท:

VGG19: สถาปัตยกรรม CNN แบบดั้งเดิมที่มีความ ลึก 19 ชั้น ResNet50: โมเดลที่มี 50 ชั้นลึก ซึ่งใช้ เทคนิค Residual Connection เพื่อแก้ไขปัญหา Gradient Vanishing ResNet101: โมเดลที่มี จำนวนชั้นลึกถึง 101 ชั้น ซึ่งคาดว่าจะสามารถ เรียนรู้คุณลักษณะเชิงลึกที่ซับซ้อนได้มากกว่า ResNet50 Vision Transformer (ViT): โมเดลที่ ใช้กลไก Self-Attention เพื่อประมวลผล ความสัมพันธ์ระหว่าง Patch ของภาพ

2.3. การตั้งค่าการทดลองและการประเมินผล
ชุดข้อมูลหลังจากการขยายถูกแบ่งออกเป็น
Training Set (80%), Test Set (20%) โมเดล
ทั้งหมดถูกฝึกฝนด้วยเทคนิค Transfer Learning
จากน้ำหนัก (weights) ที่ผ่านการฝึกฝนจากชุด
ข้อมูล ImageNet มาก่อน Cross-Entropy Loss
ถูกใช้เป็นฟังก์ชันการสูญเสีย (Loss Function)
และ Adam Optimizer ถูกใช้ในการปรับปรุง
ค่าพารามิเตอร์ระหว่างการฝึก ประสิทธิภาพของ
โมเดลถูกวัดด้วยตัวชี้วัดสำคัญดังนี้:
Accuracy(TP+TN)/(TP+TN+FP+FN),
Sensitivity (Recall) TP/(TP+FN),

Specificity TN/(TN+FP),

F1-Score2x (Precision Recall)/(Precision Recall)